

troet mig Ordførerhvervet, skønt jeg her hører til Mindretallet, vil det være ret naturligt, at jeg straks udtaler mig paa dettes Vegne. Det, det drejer sig om, er, hvor meget Statskassen skal yde til dette Formaal. Som bekendt ydes der efter den gældende Lov 2 Mill. Kr. aarlig. Dette forhøjedes i Regeringsforslaget til $2\frac{1}{2}$ Mill. og er nu yderligere forhøjet til 3 Mill. Mindretallet har ment, at naar man gik med til, hvad Regeringen forlangte — jeg indskyder, at det ganske vist er Ministeren, der i det andet Ting har stillet Ændringsforslag om at gaa op til 3 Mill., men det af Regeringen forelagte Forslag krævede kun $2\frac{1}{2}$ Mill. —, saa havde man stillet sig saa regeringsvenligt og loyalt som ønskes kunde. Den yderligere Forhøjelse motiveres ved, at der nu er kommet flere Personer ind under Loven, nemlig Landhaandværkere, Teglværksarbejdere o. lign., navnlig Udtrykket „o. lign.“ giver jo ret vidt Spillerum for Fantasien og kan ved human Fortolkning bringe et ret stort Antal ny Folk ind under Loven. Denne Udvidelse af Lovens Ramme har man ment vilde tage noget bort fra Landarbejderne, naar man ikke forhøjede Summen fra $2\frac{1}{2}$ til 3 Mill. Kr. Hertil maa jeg dog bemærke, at som Forholdene ere for Øjeblikket, tager man ikke noget bort fra Landarbejderne. Statskassens Tilskud bliver forhøjet fra 2 Mill. til $2\frac{1}{2}$ Mill., og der kan næppe antages at ville gaa mere end $\frac{1}{2}$ Mill. med til Landhaandværkerne, Teglværksarbejderne osv. Derimod vilde Landarbejderne ganske vist ikke opnaa saa stor Forhøjelse, som man ellers fra forskellige Sider kunde ønske. Men vi finde i det hele, at naar Laaneværdien forhøjes fra 4,000 til 5,000 Kr., passer det overordentlig godt samtidig at forhøje Statens Tilskud fra 2 til $2\frac{1}{2}$ Mill. Mindretallets Hovedargument er dog, at man synes, at man her gaar lovlig vidt i sine Krav til Statskassen. Man hører jo ved mange Lejligheder meget veltalende Ord om, at der bør spares, og vi staa jo ogsaa over for mange finansielt betydningsfulde Opgaver. For nogle Øjeblikke siden gjorde vi Forslaget om Københavns Personbanegaard færdigt. Vi staa over for Anlæget af forskellige private Jernbaner omkring i Landet, der skal jo nedsættes en Kommission, som efter menneskelig Beregning vil komme med ikke faa Krav til Statskassen. Vi staa over for Afløsningen af Tienden, over for en eventuel Retsreform og over for Genopførelsen af Christiansborg Slot. Alt dette burde vistnok medføre, at man gik

noget varsommere frem, naar man stillede Krav til Statskassen. Men det er desværre min Erfaring, at Sparsommelighedstendenserne altid vejres bort, naar man staaar over for de specielle Tilfælde. Saa har man glemt sine smukke Forsætter om ikke at stille for store Krav. Mindretallet har nu ment, at da denne Lov er et Forsøg og det derfor ikke bør være Opgaven at faa bygget saa mange Huse som muligt i Løbet af den kortest mulige Tid, men derimod at skaffe sig Erfaringer for, hvorledes Husmandsbrugene kunne klare sig økonomisk, er der al mulig Grund til at gaa varsomt frem. Og naar der efter Mindretallets Forslag kan bygges ca. 600 Huse om Aaret, altsaa i de 5 Aar, for hvilke Loven skal gælde, 3,000 Huse, saa er det et overordentlig smukt Forsøg, som, hvis det lykkes, vil være fuldt tilstrækkeligt til at bygge paa for Fremtiden. Jeg gentager, at Tallet kommer det mig ikke an paa; det er Kvaliteten, ikke Kvantiteten, man maa se hen til. Der er vel ikke stor Sandsynlighed for, at Ændringsforslaget bliver vedtaget, men jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme for det.

Jeg har saa kun at tilføje nogle faa Ord med Hensyn til Slutningen af Betænkningen, som henleder Opmærksomheden paa Tyendesparekassen og udtaler, at „Udvalget vil fuldt ud kunne billige, om Amtskommissionerne, hvor Valget staaar imellem flere i øvrigt lige kvalificerede, maatte foretrække Ansøgere, der have samsparet af deres Løn den Kapital, de skulle være Ejer af.“ Det tilsigter det samme, jeg før berørte, nemlig, at Sparsommeligheden bør være det, man i disse Forhold særlig lægger Vægt paa. Udvalget har foreslaaet, at vedkommende skal være Ejer af det nødvendige Beløb. Det er noget. Men Udvalget har tillige ment — idet man dog ikke har ønsket at stille Ændringsforslag i saa Henseende —, at det under Hensyn til, at Loven skal til Revision om 5 Aar, kunde være hensigtsmæssigt at henvende Amtskommissionernes Opmærksomhed paa, at man fra Udvalgets Side fuldt ud vil billige, om man foretrækker den virkelige sparsommelige Mand, som godtgør, at han har sparet Penge sammen, for den, som paa andre Maader har skaffet sig Penge, og i Forbindelse dermed have vi peget paa de fortræffelige Tyendesparekasser, i hvilke der allerede er samsparet meget betydelige Beløb. Det er efter Udvalgets Mening en god Anbefaling, naar et Tyende i en saadan Sparekasse har samlet sig, hvad der er nødvendigt